ANUL VI.— No. 1448

EDIŢIA A DOUA

JOI 25 FEBRUARIE 1893

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la casa Administraţiei
Din Judeţe şi Streinătate prin mandate postale
Un an în ţară 30 lei; în streinătate 50
Şease luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

Un numĕr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te fereşti Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAŢIE
din Străinĕtate, direct la administraţie şi la toate oficiele de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0,30 b. linie
„ „ „ III . . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găseşte de vĕnzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Bucureşti, 24 Februarie 1893

JOS CATOLICUL-PAPISTAŞ!

Când, acum doĭ anĭ, cu o legitimă revoltă contra odiosuluĭ Suveran, care ocupă tronul Ţĕreĭ, scoteam strigătul de alarmă: — **Jos Carol I! strĕin de neamul nostru; strĕin de legea noastră!** — nu credeam că evenimentele îmĭ vor da aşa de curĕnd dreptate.

Romanul, în limbagiul sĕŭ popular, când zice **Legea mea**, nu înţĕlege legile de drept comun, supuse schimbărilor şi fluctuaţiunilor politice; pentru dînsul cuvintele **Legea mea** însemnează religia strămoşească, la care ţine tot atât de mult ca şi la naţionalitatea luĭ.

Eĭ bine! **Legea noastră** este, în momentul de faţă, ameninţată de Carol I, **catolic papistaş**, înconjurat astă-zĭ de creaturile Sale, politicianĭ decăzuţĭ, fără conştiinţă, lipsiţĭ de respectul ce fie care om datoreşte religieĭ strămoşeştĭ.

Dacă un Lascar Catargiu, un Carp, un Lahovary ar fi fost împinşĭ la guvern de marea majoritate a Ţĕreĭ, nu aşĭ face pe Suveran responsabil de legea cleruluĭ, votată deja de Camerĕ, lege care a motivat demisia Mitropolituluĭ Primat; — dar când ştiŭ că acest incestuos conglomerat, care formează ministerul actual, reprezintă numaĭ şi numaĭ voinţa luĭ Carol I, atuncĭ am tot dreptul de a trece peste capetele miniştrilor şi de a lovi în acest Nelegiuit, care, după ce a făcut din România o vasală a Germanieĭ, voeşte acum să facă biserică română dependentă de Papa de la Roma.

Biserica strămoşească este ameninţată de un mare pericol; mâinile sacrilege ale **Catoliculuĭ papistaş** se încearcă a o zdruncina din temeliile sale.

Mitropolitul-Primat a cerut o audienţă Regeluĭ, pentru a obţine retragerea legeĭ cleruluĭ, supusă discuţiuneĭ Camereĭ, şi Suveranul nu a găsit un alt respuns de dat Inaltuluĭ Prelat de cât următorul:

Legea clerului este tare bună!

Ce neruşinare! — Ce cinism!!

Un **Catolic papistaş** zicĕnd Mitropolituluĭ-Primat al Românieĭ că legea cleruluĭ, elaborată de un Take Ionescu, este bună, când audienţa cerută de Inaltul Prelat nu avea alt scop de cât de a arăta Ereticuluĭ de pe tron că această lege nu va avea alt rezultat de cât îngenunchiarea cleruluĭ!...

Acest rĕspuns, demn de Carol I, a motivat demisiunea Mitropolituluĭ-Primat.

Inaltul Prelat avea demisiunea gata şi a remis-o Suveranuluĭ, care s'a grăbit a o primi.

Cu ce drept acest **Catolic papistaş** a primit demisiunea şefuluĭ bisericeĭ noastre, ales de un mare colegiŭ constituit *ad-hoc*?

Mitropolitul-Primat nu putea şi nu trebuia să se demită de înaltele sale funcţiunĭ, de cât dând demisiunea sa în mânile aceluia care prezidează pururea acel mare colegiŭ de care am vorbit maĭ sus.

Am aflat că uniĭ din Inalţiĭ Prelaţĭ, carĭ sunt de drept senatorĭ, s'ar fi încovoiat în faţa luĭ Take Ionescu; dacă ştirea se va adeveri, ea ar constitui o ruşine pentru conducătoriĭ şi apărătoriĭ Bisericeĭ noastre naţionale.

Eŭ nu voesc a o crede, şi dacă am înregistrat acest zvon, care circulă în sferele guvernamentale, am făcut-o pentru a arăta Prelaţilor senatorĭ discreditul, pe care politicianiĭ noştri se complac a-l arunca asupra lor.

Dacă Inalţiĭ Prelaţĭ vor fi uniţĭ şi la înălţimea nobileĭ lor misiunĭ, atuncĭ planul Ereticuluĭ de pe tron nu va reuşi; — căcĭ, să nu ne facem iluziunĭ: legea cleruluĭ, pe care **Catolicul papistaş** o *găseşte bună*, este, după cum a spus-o D. Gheorghie Pallade, *reforma Bisericeĭ române, este erezia, este nelegiuirea, este imoralitatea poliţienească introdusă în locul canoanelor Bisericeĭ ortodoxe române.*

Şi cine patronează această erezie?

Cine comite această nelegiuire?

Cine permite introducerea imoralităţeĭ poliţieneştĭ în locul canoanelor Bisericeĭ ortodoxe romăne?

Acela care, puind piciorul pe pămîntul românesc, a zis, între altele, Ţăreĭ: — **Vĕ aduc un neînvins respect pentru Lege.**

Astă-zĭ orĭ-ce Român independent are dreptul să strige: — **Sire! aĭ minţit!**

Eŭ unul, convins fiind că acest odios Suveran lucrează, cu servilele instrumente pe care şi le-a ales, atât la distrugerea naţionalităţeĭ noastre cât şi la desfiinţarea religieĭ noastre strămoşeştĭ, repet strigătul ce l-am dat, sunt acum doĭ anĭ:

Jos Carol I! străin de neamul nostru; strein de legea noastră!!

Şi voiŭ adăoga astă-zĭ:

Jos de pe tron Ereticul şi Catolicul papistaş!!

Alex. V. Beldimanŭ.

INSTANTANEE

Dr. Theodoroff

— Cine e Domnul acela frumos, care ne salută din înălţimea acesteĭ trăsurĭ elegante?

— E agentul Bulgarieĭ!

— Cum, ăsta e? (gânditor) mĕ mir, n'are înfăţişarea unuĭ cioban.

— Va să zică, nu'l cunoaşteţĭ?

— Nu. Pe asemenea oamenĭ îĭ ignorăm.

Convorbirea aceasta, ţinută acum treĭ anĭ dinaintea luĭ Capşa, între Zia-bey şi sluga D-v, zugrăveşte în termenĭ tipicĭ personagiul de care ne ocupăm şi arată cât de ciudată este situaţia sa.

Intr'adevĕr, în sfîrşitul acesta de veac, sunt două felurĭ de diplomaţĭ: diplomaţĭ pe faţă şi diplomaţĭ pe ascuns. Ceĭ dintâiŭ aŭ în partea lor oficialitatea; nu ştiŭ nimic; informează foarte rĕŭ pe guvernul lor. Ceĭ din urmă, nu sunt recunoscuţĭ, pătrund prin intrarea artiştilor în teatrul politiceĭ; culeg în treacăt toate noutăţile de care rîde neamul diplomatic. —

Aceştĭ agenţĭ, minunat informaţĭ, aduc serviciĭ reale guvernelor lor. Aşa face D. Dr. Theodoroff, care se mângăie de lipsa de oficialitate cu dragostea adevĕrată, care i se arată în anumite locurĭ.

Intr'o zi, era în vizită la o Excelenţă română, când, pe neaşteptate, se anunţă E. Sa ministrul Germanieĭ.

— Iartă-mĕ, scumpe amice! Fă'mĭ plăcerea de a trece în odaia femeeĭ mele. Diplomaţia e o cucoană foarte ţifnoasă.

Din fericire, expulsatuluĭ nu i-se întĕmplă acelaş lucru din partea dameĭ ministruluĭ, care'l primi cu amabilitatea cea maĭ expansivă şi'l consultă îndată asupra uneĭ bolĭ, a căreĭ gravitate creştea în fie-care an la venirea primăvereĭ. D. Theodoroff se arătă practician de prima ordine, operă iute şi, când soţul intră, remediul fussese aplicat.

Eĭ bine, frumosul D. Theodoroff n'a fost nicĭ odată medic.

In ce e doctor? *Chi lo sa?* Ceea ce ştim numaĭ, este că o universitate germană i-a dat teşchereaoa şi că în Germania toţĭ sunt doctorĭ. Sunt acolo doctorĭ în drept, în medicină, în gimnastică, în piscicultură, în fotografie. Se pretinde chiar că se vor crea doctorĭ în velocipedie.

Semn particular: cu toate că e doctor german, D. Theodoroff nu poartă ochelarĭ.

Grigri

TELEGRAME

VIENA, 23 Februarie.—*Fremdenblatt* relevează aprecierile *Mesageruluĭ* guvernuluĭ rusesc asupra modificaţiunilor proiectate la Constituţiunea bulgară. Foaia vieneză zice că la început cele-l'alte puterĭ strĕine aveaŭ aceleaşĭ îngrijirĭ, ce abia acum îşĭ le exprimă *Mesagerul*. Desvoltarea ulterioară a chestiuniĭ a probat însă ca imensa majoritate a poporuluĭ bulgar pare favorabilă modificaţiunilor constituţionale propuse; soluţiunea pare posibilă fără ca mersul regulat şi pacific al afacerilor bulgare se fie impedicat. In tot casul, nimenĭ n'are nicĭ dreptul, nicĭ intenţiunea de a interveni într'o chestiune curat interioară a Bulgarieĭ, ceea-ce *Mesagerul* însuşĭ recunoaşte proclamând în mod sincer principiul de neintervenţiune.

Naţiunea bulgară este animată de sentimente monarchice. Voind să fondeze o dinastie, ea dă o nouă probă de caracterul săŭ conservator şi de dorinţa de ordine de care ea nu va putea de cât să profite.

Cele-l'alte ziare consideră că apreciarile *Masageruluĭ* nu sunt de natură a turbura desvoltarea pacifică a Bulgarieĭ şi a Europeĭ.

VIENA, 23 Februarie.—Guvernul a depus la Cameră astă-zĭ convenţiunea cu România pentru protecţiunea mărcilor de fabrică.

Scandalul Urban

Până acum n'am voit să ne ocupăm de afacerea botezată la Galaţĭ **scandalul Urban**.

Corespondenţele, pe care le am primit în această privinţă din Galaţĭ, aŭ fost publicate în pagina a III-a a ziaruluĭ nostru, la rubrica Inserţiĭ şi reclame. *N'am voit să ne însuşim nicĭ una din ele, pentru că aşteptam ca un amic din Galaţĭ, care se bucură de încrederea noastră, să ne dea amănunte sigure.*

Astă-zĭ suntem în mĕsura de a vorbi de afacerea Urban, care este într'adevĕr **un scandal**..

Urban este un cămătar, o ştim; dar este el oare singurul cămătar din ţara aceasta?

Dacă ne revoltăm contra cămătarilor, să facem legĭ care să stârpească această calamitate şi ea va dispare.

Venind la cazul, care a dat naştere afacereĭ Urban, vom releva numaĭ un amănunt: Tînĕrul Strat era minor, când a luat banĭ de la Urban; prin urmare, iscălitura luĭ nu avea nicĭ o valoare şi cel care i-a dat banĭ, i-a pierdut. Pentru ce s'aŭ alarmat tutoriĭ şi rudele tînĕruluĭ?

De alt-fel, dacă există vr'un articol de lege, care să fie aplicabil luĭ Urban pentru acest fapt, aplice-se cu toată rigoarea.

Insă ceea-ce ne revoltă în această afacere este faptul de a vedea parchetul, magistratura la ordinele unor personagiĭ politice influente, care se bucură de favoarea ministruluĭ. Ceea-ce ne maĭ revoltă este să vedem pe un judecător de instrucţie punêndu-se în serviciul unuĭ deputat guvernamental, abuzând de drepturile pe care i le acordă legea şi ameninţând pe un prevenit pentru a-ĭ stoarce o iscălitură.

Cămătarul n'a luat cu sila semnătura tînĕruluĭ Strat. Cu toate acestea, cămătarul — din punct de vedere moral, nu legal — este vinovat şi pedeapsa o are chiar în faptul, că semnătura luĭ Strat n'are valoare, dacă acesta în adevĕr era minor.

Maĭ vinovat este însă judecătorul de instrucţie, căcĭ vrea cu orĭ ce preţ, pentru a face pe placul ministruluĭ sĕŭ — interesat indirect în această afacere — să stoarcă o mărturisire scrisă unuĭ prevenit.

Dacă am avea un ministru de justiţie, gelos de prestigiul magistratureĭ, judecătorul de instrucţie din Galaţĭ — vinovat pentru că ţine la secret şi persecută pe un prevenit, în contra căruia o vină legală nu există — ar fi trebuit să fie destituit cu zgomot, pentru a servi de exemplu judecătorilor de instrucţie, carĭ îşĭ terfelesc în noroiŭ mandatul lor.

Vom reveni.

Argus

Interpelarea D-luĭ Fleva

Se ştie că D. N. Fleva, representantul colegiuluĭ al II-lea de Prahova, a interpelat pe D. L. Catargiu, preşedintele consiliuluĭ de miniştri: 1) *asupra actelor dresate şi semnate cu ocazia căsătorieĭ prinţuluĭ Ferdinand* şi 2) *asupra sistemuluĭ de centralizare introdus de guvern în toate ramurile de administraţie ale ţĕreĭ.*

Lunĭ după amiază, energicul deputat a desvoltat în timp de treĭ ceasurĭ întâia parte a interpelăreĭ sale.

Ne e cu neputinţă a da un rezumat, cât de succint; cadrul unuĭ articol de ziar nu o permite. Vom releva numaĭ câteva puncte din această interpelare.

La început D. Fleva a făcut deosebirea dintre regimul centralizator şi cel discentralizator, arĕtând că cel dintêiŭ, — practicat de conservatorĭ şi reacţionarĭ, — duce la despotism, la slăbirea Statuluĭ şi instituţiilor sale, iar cel de al doilea, — practicat de liberalĭ şi democraţĭ, — ca un regim opus, duce la resultate opuse. D-sa a arĕtat apoĭ cum Constituţia noastră prevede principiul discentralizăreĭ, relevând tot odată că textul votat de constituantă zice să se facă *cea maĭ întinsă descentralizare*, pe când în textele oficiale tipărite de guvern s'aŭ suprimat cuvintele *cea maĭ întinsă*.

Trecênd la desvoltarea punctuluĭ întêiŭ al interpelăreĭ, *actele dresate şi subscrise de guvern cu prilejul căsătorieĭ prinţuluĭ Ferdinand*, D. Fleva a relevat câte-va lucrurĭ foarte importante.

Nunta aceasta, zice D-sa, nu era o nuntă ca toate nunţile. Ea avea şi o însemnătate politică. Miriĭ sunt moştenitoriĭ tronuluĭ Românieĭ. Ar fi fost decĭ cuviincios ca ceremonia eĭ să se facă în ţara asupra căreia miriĭ aveaŭ să domnească. Dar în sfîrşit....

Regele a ivitat la Sigmaringen şi pe preşedinţiĭ corpurilor legiuitoare, carĭ represintă ţara legală. Cum se face că eĭ nu daŭ nicĭ un semn de fiinţa lor acolo? In mână cu relatările publicate în *Monitorul oficial*, interpelatorul arată că la nicĭ un prânz nu se menţionează de eĭ, ca şi când n'ar fi fost. Unde eraŭ? După uşă?...

S'aŭ ţinut cuvîntărĭ şi s'a vorbit despre România. Cine era maĭ autorizat de cât preşedinţiĭ corpurilor legiuitoare saŭ în fine primul ministru să rĕspundă în numele ţĕreĭ? Nicĭ unul din eĭ n'a zis un cuvînt, nicĭ unul n'a deschis măcar gura. De ce? unde eraŭ?...

S'aŭ dresat şi s'aŭ iscălit acte. Pe nicĭ unul nu figurează semnătura acestor personagiĭ politice. De ce? Unde eraŭ aceştĭ D-nĭ? De ce s'aŭ maĭ dus atuncĭ la Sigmaringen? Ce representaŭ eĭ acolo?

Pe toate actele se găseşte numaĭ semnătura Regeluĭ. Numaĭ Regele a vorbit Aşa în cât, prin purtarea lor, primul-ministru şi preşedinţiĭ corpurilor legiuitoare justifică tot ce s'a zis şi tot ce s'a scris despre România, că adecă *ea datoreşte toată desvoltarea eĭ de 26 de anĭ încoace exclusiv Regeluĭ Carol I.*

Linguşitoriĭ carĭ înconjoară pe Rege aŭ creat în jurul seŭ această legendă, ruşinoasă şi umilitoare pentru ţară.

Tineriĭ căsătoriţĭ aŭ venit în ţară. Li s'aŭ făcut primirĭ şi ovaţiĭ; treĭ miniştriĭ s'aŭ ocupat cu aranjarea pregătirilor...

Cu ocazia aceasta s'a dresat şi un act comemorativ, iscălit de Rege, de astă dată şi de miniştri. Acest act, scris într'un stil arhaic, care numaĭ limbă din timpurile noastre nu e, cuprinde expresiunĭ cel puţin foarte nepotrivite în gura unuĭ Rege constituţional, precum: *Ţara Mea, poporul meŭ, miniştriĭ Meĭ, corpurile mele legiuitoare...* Şi miniştriĭ iscălesc un asemenea act!

Va să zică totul e al Regeluĭ, — *până şi corpurile legiuitoare!* Va să zică Regele nu maĭ e pur şi simplu representantul suprem al putereĭ esecutive; El e tot odată şi şeful putereĭ legislative!

D. Fleva protestează cu energie în contra acesteĭ concepţiĭ despre Rege şi despre puterile din Stat. Se poate ca actualele corpurĭ legiuitoare, în majoritatea lor să fie ale Regeluĭ; sunt chiar ale Luĭ pentru că El a adus miniştriĭ Seĭ şi le-a dat disolvărĭ peste disolvărĭ, până când şi-aŭ alcătuit Camerele de azĭ. Dar orĭ cum, aceasta e o stare de fapt, — nu şi de drept. Şi Regele a jurat credinţă Constituţieĭ, care-ĭ limitează rolul şi puterile. Interpelatorul întreabă pe primul-ministru cum de aŭ iscălit miniştriĭ un asemenea document, menit să rĕmâe posterităţeĭ?

Dar ceva maĭ mult. In acel act până şi adevĕrul istoric e falşificat, de oare ce se zice că Regele a întemeiat Regatul român, — El singur.

E o absurditate, e o falşificare a adevĕruluĭ, e o ofensă care se face ţăreĭ. Ce fel? ţara n'a făcut nimic pentru independenta eĭ şi pentru întemeerea Regatuluĭ??

D. Fleva arată că nu în tot-d'auna Regele a vorbit ast-fel despre ţară, despre diferitele eĭ instituţiĭ, despre întemeerea Regatuluĭ, despre Camere, — şi dovedeşte aceasta, reproducênd vorbe rostite de Rege îndată după proclamarea independenţeĭ şi Regatuluĭ şi consemnate în *Monitorul oficial.*

D-voastră conservatoriĭ — zice D-sa — aţĭ linguşit pe Rege şi l'aţĭ făcut să creadă că El e totul, că Luĭ datorim totul şi că ţara n'a avut nicĭ un rol în dezvoltarea sa. Regele a început să creadă aceasta, — aşa în cât astăzĭ El e consecvent cu convingerile Sale intime când zice: *ţara Mea, poporul Meŭ, miniştriĭ Meĭ, Camerele Mele*, etc.

E un regim despotic ceea ce vor să întemeeze conservatoriĭ — şi acest regim e o urmare firească a sistemuluĭ de centralizare pe care caută să-l introducă în toate ramurile administraţieĭ Statuluĭ.

Erĭ D. Fleva a dezvoltat a doua parte a interpelăreĭ sale despre sistemul de centralizare, care s'a introdus şi se practică de la venirea conservatorilor la putere.

R.

POLITICA EXTERNA

Elveţia

S'a zis şi s'a demostrat de multe orĭ că formele politice dintr'un Stat nu staŭ într'o strînsă legătură cu formele economice. Aceasta e din nefericire, cât se poate de adevĕrat. Avem astăzĭ o mulţime de state saŭ de organizaţiunĭ politice — de la despotica pură şi până la republica burgheză — şi toate se bucură de una şi aceaşĭ organizaţie social-economică. Cine crede că într'un Stat, politiceşte maĭ înaintat, starea economică e maĭ bună, acela se înşală. Intru nimic aproape nu se deosebeşte această stare în Rusia, în ţĕrile monarchice constituţionale de aceea din republicele burgheze. Ba ceea ce e maĭ curios, robiea economică este câte odată maĭ pronunţată şi maĭ insuportabilă tocmaĭ în ţĕrile cu formele politice cele maĭ înaintate.

Nu avem de analisat cauzele multiple ale acestuĭ fenomen, ci'l constatăm numaĭ.

Societatea burgheză nu maĭ poate de instituţia sacră şi morală a familieĭ.

Familia însă, aşa cum este ea astăzĭ, e cât se poate de maĭ puţin morală. Ea corespunde perfect stăreĭ de desvoltare social-economică în care ne aflăm, şi aceasta, după cum am maĭ zis, chiar în ţĕrile cele maĭ înaintate politiceşte.

Aşa, în afară de Franţa şi Belgia, nicăirea femeia nu este maĭ puţin ocrotită de lege, când băbatul îşĭ uită datoriile faţă de dînsa, de cât în Elveţia şi maĭ cu seamă în cantonul Geneveĭ.

După lagislaţiunea de acolo, căsătoria are ca urmare în aparenţă comunismul. De fapt însă soţul administrează şi aceĭ banĭ aĭ femeieĭ, pe care ea îĭ câştigă prin propria-ĭ muncă; nu numaĭ atât, el şi dispune de aceştĭ banĭ fără încuviinţarea eĭ. In contra voinţeĭ femeieĭ el poate vinde avutul eĭ, înstreina saŭ amaneta.

Aceasta este o adevĕrată stare de sclavie pentru femee. Dar aceasta nu e încă destul. O femee de pildă, câştigă prin munca eĭ, hrana necesară eĭ şi copiilor, iar bărbatul leneş nu vrea să muncească. Eĭ bine, acest din urmă poate să vie într'o bună dimineaţă acasă şi *este îndreptăţit* de lege de a lua tot ce găseşte şi de a-o întrebuinţa în folosul seŭ: banĭ, maşine, de ale gospodărieĭ. O altă femee, sătulă de mizerie, se bagă la stăpîn; barbatul are drept de a incasa la finele luneĭ salarul eĭ! Dacă bărbatul face datoriĭ, creditorul este în drept de a sequestra ceea ce femeea îşĭ câştigă cu mâinele sale.

Sărmana femee este în afară de lege. Este un contrast isbitor între situaţia şi drepturile ce şi le-a arogat bărbatul în societatea noastră în detrimentul absolut

al uneĭ jumătăţĭ din omenire. Maĭ vorbească-ne cine-va de frumoasele baze şi de morala familieĭ burghezeştĭ.

C. N.

CESTIUNI ECONOMICE

Rolul Petroleului
în desvoltarea industriala a României

II

Teoria aceasta despre origina petroluluĭ e prea depărtată de ideile obicinuite, de aceia trebue să adaog şi câte ceva din dovezile pe care se sprijinesc apărătoriĭ eĭ.

In cele ce am spus despre locurile unde poate săpa cu siguranţă după petrol se vede chiar că asemenea lucru nu se poate explica prin părerea că petrolul s'ar fi produs prin destilarea păturilor de rĕmăşiţĭ vegetale şi animale, dar putem da şi alte fapte care bat maĭ tare la ochĭ şi fac peste putinţă să admită cine-va altă teorie de cât cea de care am vorbit că e acuma a cercetărilor maĭ nuoĭ.

In Venezuela izvoarele de petrol es din schisturile cristaline carĭ alcătnesc munţiĭ vecinĭ cu Oceanul Pacific. Aceste schisturĭ însă nu coprind de loc materiĭ organice, decĭ n'a avut cum se forma petrolul din asemenea materiĭ, şi trebue să admitem teoria cea nouă.

In Franţa în Auvergne e un izvor de petrol care se află în dealul numit Puy-de-la-Poix ese din materiile vulcanice, ce alcătuesc acest deal, altul de lângă Port du Chatéu ese dintr'un tuf vulcanic. Decĭ din locurĭ unde nu se poate nicĭ visa la depozite animale saŭ vegetale îngropate de desubt.

In Canada petrolul se află în grezul corniferous (ter. devonian) sub care nu se află depozite de vegetale saŭ de animale îndestulătoare. In alte locurĭ ale Canadeĭ petrolul se află în silurian, care se razimă pe schisturĭ cristaline lipsite de urme animale saŭ vegetale.

In Pensilvania şi Virginia (Statele-Unite) petrolul se află în terenurĭ maĭ vechĭ de cât cel care cuprinde cărbunele de pămênt, dar păturile de cărbunĭ unde se şi află peste cele cu petrol sunt despărţite de acestea prin păturĭ de lut şi de schisturĭ prin care petrolul nu poate eşi. Pe lângă această nicĭ nu se află petrol în păturile de cărbunĭ de pămênt.

Apoĭ în regiunea Caucazuluĭ, cea maĭ bogată din lume, şi în regiunile petrolifere vecine cu aceasta, se constată ridicăturĭ, prăbuşiturĭ, cutremure de pămênt, vuete sub-pămêntene, izbucnirĭ de gazurĭ aprinse, erupţiĭ de glod şi de petrol carĭ dovedesc o legătură cu puternice mase topite din adîncimile pămêntuluĭ.

Iată încă un fapt care ne arată, ca să zic aşa, palpabil cum se produce petrolul. Dacă lava în loc de a ajunge în contact cu aerul, înaintează pe sub apă saŭ prin canale sub-pămêntene, apoĭ dă din ea maĭ întâiŭ hidrogen şi apoĭ hidrogen carbonat amestecat cu puţin acid carbonic, decĭ hidrogenul slobozit maĭ întâiŭ se combină cu cărbunele ce se află în lavă unit cu ferul, dacă apoĭ această lavă dă ude-va afară o vedem acoperită cu petrol licid.

Decĭ materiĭ analoge cu lavale saŭ şi maĭ bogate încă în fier aŭ putut produce petrolul.

Am spus că în toată lumea se constată că terenurile în carĭ se află petrol sunt încreţite: vom maĭ spune că se poate de asemenea constata şi colosale erupţiĭ de materiĭ topite care aŭ pricinuit asemenea încreţiturĭ. De pildă la noĭ în Carpaţĭ e un lanţ de maĭ bine de 700 de kilometri de lung începând din ţara Bârseĭ (în Transilvania regiunea Braşovuluĭ) şi întinzându-se până în Nordul Ungarieĭ; acest lanţ, de alungul lanţuluĭ apusan al Carpaţilor apusenĭ şi alĕturea cu dânsul e alcătuit din materiĭ eruptive carĭ formează munţĭ nalţĭ de trachiturĭ, etc... adică din stâncĭ eruptive eşite cu violenţă din lăuntrul pămêntuluĭ, spărgând păturile aşezate peste ele. Această erupţiune a început a se face pe la sfârşitul epoceĭ eocene, cea maĭ mare parte din ele aŭ eşit spre sfirşitul epoceĭ salifere şi aŭ durat şi maĭ apoĭ în epoca paludinelor. Pe toată această linie a munţilor formaţĭ de materiĭ eruptive s'a format o crăpătură care s'a tot lărgit şi întins în tot cursul epoceĭ terţiare. Prin crăpăturile paralele cu acea principală aŭ năvălit une locurĭ tot materiĭ eruptive ca trachiturile, etc. dar maĭ adesea s'a suit petrolul, asfaltul, ozokerita, etc.

Cunoştinţa epoceĭ când s'a făcut erupţiunea petroluluĭ şi infiltrarea luĭ în roce nu-ĭ fără de însemnătate, de oare-ce e dovedit că bogăţia în petrol e cu atât maĭ mare cu cât erupţiunea e maĭ nouă. De aci urmează că regiunea Caucazuluĭ e cea maĭ bogată şi tot odată cea maĭ nouă, apoĭ vine cea din Muntenia noastră. In această privinţă ne putem fălĭ că suntem maĭ pe sus de Americanĭ, ca bogăţie naturală.

III

Incheem decĭ că e deplin dovedit că avem petrol destul pentru a putea da naştere la o industrie foarte dezvoltată de exploatare şi de pregătirea tuturor materiilor ce se pot scoate în petrol prin destilare, etc.

Avem destul petrol pentru a putea şi exporta în lumea întreagă, bine înţeles petrol rafinat şi materiĭ pregătite din el.

Avem destul pentru a sluji ca bază material industrieĭ mecanice aplicată la agricultură de-a dreptul şi la prelucrarea productelor agricole (morĭ, velniţĭ, etc.)

Avem şi pentru întemeerea industriilor textile şi metalurgice.

Decĭ de viitorul industrial al RomânieĬ putem fi sigurĭ. Rămâne ca lucrul să se facă în cel maĭ scurt timp şi să ne gândim la proverbul englezesc că „*timpul chiar e banĭ*" 2).

P.S. Teoria susţinută aci după Cobâlcescu, e a luĭ *Mendeleef*, despre care s'a vorbit altă dată pe scurt în *Gazeta Săteanuluĭ*.

I. N.

2) In privinţa petroluluĭ, maĭ vezĭ lucrerea D-luĭ Istratti în „Analele" laboratoruluĭ D-sale an. I-iŭ, Bucureştĭ.

INFORMAŢIUNI

Inainte de a supune semnătureĭ Regeluĭ decretul de numire al D-luĭ deputat I. Ciuflea pentru postul de director al Eforieĭ, D. Lascar Catargiu i-a cerut să renunţe la mandatul sĕŭ de deputat, căcĭ funcţia de director al Eforieĭ nu este compatibilă cu mandatul de deputat.

D. I. Ciuflea presimţind că e vorba de a se pune candidatura D-luĭ Radu Văcărescu la colegiul pe care l'ar abandona, a declarat că nicĭ odată nu consimte să schimbe mandatul de deputat cu vre-o funcţie a statuluĭ.

Acum D. Lascar Catargiu stărue pe lângă D. Iancovescu să primească acest post, dar în zadar.

Din Iaşĭ ne vine trista ştire despre încetarea din viaţă a luĭ Alexa Abrahamfi, vechiŭ lucrător tipograf.

Alexa Abrahamfi, era în etate de peste 60 de anĭ. Cariera sa tipografică şi-a început-o în tipografia luĭ Gheorghe Asachi şi apoĭ şi-a urmat-o până la moarte în diferite tipografiĭ din Iaşĭ.

Toţĭ câţĭ l'aŭ cunoscut, ştiŭ că Alexa Abrahamfi era un om cinstit, inteligent şi capabil de sacrificiŭ. Cu aceste calităţĭ, Abrahamfi se bucura de multă simpatie între concetăţeniĭ sĕĭ.

El a fost şi unul din membriĭ fondatorĭ aĭ clubuluĭ republican din Iaşĭ.

Trimitem cele maĭ sincere condoleanţe ale noastre intristateĭ familiĭ.

Domniĭ Fraţĭ G. Stoenescu făcând Ligeĭ o donaţiune de 50 leĭ prin D. Zaharia Furnică, comitetul central le aduce cele maĭ viĭ mulţumirĭ.

Venerabilul D. Nicolae Kretzulescu, ministru plenipotenţiar al ţereĭ la Paris, va sosi Duminecă în ţară.

După sĕrbătorile paştelor D. N. Kretzulescu se va întoarce la portul seŭ pentru a-şĭ prezinte scrisorile sale de rechemare.

Lupta publică nişte detaliĭ senzaţionale relativ la rolul jucat de D. Populeanu, procuror general pe lângă Curtea de Apel, în afacerea pretinseĭ otrăvirĭ a Siţeĭ Chirovicĭ de către soţiĭ I. Marinescu.

Lupta atribue D-luĭ Populeanu şi unuĭ avocat junimist un rol odios.

Vom reveni cu amănunte la ediţia a II-a.

Din Brăila ni se anunţă că în noaptea de 21 spre 22 curent, pornindu-se ghiaţa pe Dunăre, a făcut marĭ pagube spărgênd şase vase în dreptul viilor de la Popa Toader. Tot astfel s'aŭ scufundat alte patru vase în ostrovul numit Popa Vasile.

Ierĭ pe la orele 2 p. m. a venit vaporul-remorcher *Galatea* sub pavilion elen şi din ordinul agentuluĭ sĕŭ, acest vapor a atacat ghiaţa în dreptul punctuluĭ Băilor; după zece minute ghiaţa a fost spartă şi s'a pus în mişcare. Astfel Dunărea este liberă de ghiaţă şi navigaţiunea este deschisă.

Bĕtrînul vulpoiŭ, conul Lascaraki, îşĭ bate iar capul să forţeze pe D. Efor I. Cantacuzino să-şĭ dea demisiunea.

La ministerul de interne toată lumea se miră, că D. Lascar Catargiu refuză de a aproba budgetul Eforieĭ sub cuvînt că n'ar fi bine echilibrat. E ştiut însă de toată lumea că viitorul budget al Eforieĭ nu numaĭ că nu este echilibrat, dar lasă, — ca nicĭ odată, — şi un excedent de aproape 500 de miĭ de leĭ.

Se afirmă însă, că D. Lascar Catargiu nu vrea să aprobe bugetul din cauză, că vrea să scape de D. Cantacuzino, care ast-fel va fi pus în poziţia de a-şĭ prezinta demisiunea.

Academia Română ş'a deschis erĭ la ora 1, sesiunea generală.

D. *Iacob Negruzzi*, vice-preşedinte, ocupa fotoliul presidenţial.

D. *Dimitrie Sturza* a dat citire raportuluĭ general după care sunt cincĭ locurĭ vacante la Academie. Aceste cincĭ locurĭ se împart ast-fel: două în secţiunea literară (acele ale luĭ Alexandri şi Sion); două în secţiunea istorică (acele ale luĭ Kogălniceanu şi Melhisedec); şi unul în secţiunea ştiinţifică (acel al luĭ Cobîlcescu).

Premiurile ce se vor distribui anul acesta sunt: *premiul Năsturel* (12,000 leĭ); *premiul Heliade* (5000 leĭ); *premiul Lazăr* (5000 leĭ); *premiul San-Marin* şi *Neuschotz* (câte 1500 leĭ).

Pentru aceste două din urmă premiurĭ nicĭ o lucrare n'a fost presentată Academieĭ.

Teatrul de varietăţĭ Hugo

De la încetarea carnavaluluĭ în toate serile în frumoasa sală de la Caragheorghevicĭ, se daŭ reprezentaţiĭ de varietăţĭ, în genul luĭ *Folies-Bergère* din Paris.

Este în primul rînd de remarcat *D-na Valti*, celebra cântăreaţă din Paris, care farmeeă publicul prin vocea sa dulce şi melodioasă, şi prin gesturile expresive şi mobilitatea figureĭ.

D-na Berthomié şi *D. Zentz* în nişte duete plăcute imitează şi parodiază diferite instrumente muzicale.

D-na Di Dio, cântăreaţă din Viena delectează publicul prin cântecele sale.

D-na Ada Tompson, engleză, renumită prin jocurile sale excentrice.

In al douilea rînd vine quartetul *Bialadowsckaia*, patru copiĭ ruşĭ care cântă diferite ariĭ naţionale ruseştĭ, însoţite de nişte admirabile jocurĭ ruseştĭ. Aceştĭ copiĭ sunt obiectul uneĭ deosebite simpatiĭ din partea publiculuĭ.

Surorile *Moulier*, nişte micĭ copile, în salturile mortale pe rec sunt neîntrecute. De acemenea şi micele copile *Elsa* şi *Käthchen* în figurile şi salturile lor pe trapez.

D. Davons cu nişte câinĭ foarte bine dresaţĭ.

D-na Degaby care reprezintă diferite figurĭ la lumina electrică, precum: Venus. Leda, Judith, Esmeralda, etc.

In fine orchestra dirigeată de D. Eduard W. Strauss, din Viena, cântă diferite ariĭ foarte plăcute.

Ast-fel acest teatru de varietăţĭ procură publiculuĭ bucureştean câte-va ore de petrecere.

ŞTIRI TELEGRAFICE

PARIS, 23 Februarie.—Venitul impositelor indirecte pe luna Februarie, a fost de 5.746.800 francĭ, maĭ mic de cât previsiunile bugetare şi de 9.648 900 francĭ maĭ mic de cât venitul din Februarie 1892. Maĭ mică valută este maĭ cu seamă asupra vămilor (2.647 000 francĭ) şi asupra zahăruluĭ (3 672.000 francĭ).

PARIS, 23 Februarie. — *Le Jour* asigură că o mulţime de capitaliştĭ francezĭ, înspăimântaţĭ de scandalurile de la Panama, îşĭ plasează capitalurile în străinătate. Ast-fel, maĭ multe băncĭ engleze ar fi primit în timpul sĕptămânilor din urmă peste 300 milioane francĭ.

PARIS, 23 Februarie. — *Potite Presse* anunţă că generalul de Miribel vrea să se retragă de la postul sĕŭ de şef al Statuluĭ-Major-general. Succesorul sĕŭ desemnat ar fi generalul de Boisdeffre. Cu toate acestea ştirea nu e încă confirmată.

NUVELELE NOASTRE

CIOCLUL

Aveam de săpat o groapă pentru un mort din lumea mare, nu mĕ tocmisem dar ştiam că o să fu plătit bine. Alergaiŭ iute la cimitir, căcĭ era deja tărziŭ şi trebuia se vie cu mortul. Ajungênd, intraĭ în casa păzitoruluĭ, că se mĕ maĭ încălzesc niţel, căcĭ frigul mĕ rĕsbise până în măduva oaselor; acolo, era o căldură moleşitoare; el dormea, pe când nevasta luĭ se îndeletnicea cu d'ale caseĭ.

In adevĕr trăia foarte fericit acest suveran, căruia îĭ încredinţaseră morţiĭ cimitiruluĭ, şi care domnia în acel oraş al morţilor, fără ca să aibă daravere cu supuşiĭ sĕĭ, carĭ eraŭ foarte pacinicĭ locuitoriĭ, de şi el era nedrept şi lua câte odată crucea de brad al vre-unuĭ sărac pentru a'şĭ aprinde focul, dar săraciĭ şi morţĭ sunt nedreptăţiţĭ.

Luaiŭ hârleţul şi mĕ duseĭ la locul destinat pentru noul locuitor al cimitiruluĭ.

Pămîntul era îngheţat şi nu-l puteam săpa alt-fel de cât făcênd foc şi săpând câte un strat.

Când proape fu gata, aruncaĭ hârleţul la o parte şi mĕ duseĭ la o cârciumă ce era în apropiere, unde poruncíĭ o cană cu vin, şi aprinzêndu-mĭ luleaua, mĕ gândeam la ceea-ce o să mi se plătească. N'aveam palton şi numaĭ în frac era de la reposatul uneĭ vĕduve—nu mĕ cam prindea bine frigul luĭ Ianuarie şi prin urmare aşteptam paralele mortuluĭ ca să alerg pe urmă la vr'un negustor de haine vechĭ.

Vruĭ să poruncesc încă o cană cu vin, când sgomotul ceremonieĭ funebre îmĭ atrase atenţiunea. Plătiĭ şi eşiĭ.

Din depărtare se vedea venind spre cimitir cortegiul funebru, care se apropia din ce în ce.

Cortegiul era pompos, dar fără multă lume după el. Muzica cânta un marş de ocazie. Preoţiĭ din când în când scoteaŭ câte o notă stricată, iar dascălul căta să se întreacă cu vuetul îngrozitor al vêntuluĭ.

In dric putuĭ distinge cadavrul uneĭ femeĭ tinere şi frumoase, cu pĕr bălaĭ, şi care credeaĭ că doarme un somn dulce şi lin; aproape de dînsa un tînĕr plîngea înăbuşit. Era frumos, şi se vedea că o iubise şi o iubia; maĭ mulţĭ alţĭ tinerĭ carĭ urmaŭ dricul, amicĭ de sigur, căutaŭ se'l consoleze.

Ni se făcu milă de acest tînĕr şi vruĭ se ştiŭ ce i era această femee, care era însoţită numaĭ de tinerĭ şi care era atât de frumoasă, dar cu toate acestea nu mĕ puteam apropia de dînşiĭ, căcĭ toţĭ eraŭ îmbrăcaţĭ bine şi păreaŭ despreţuitorĭ şi mândriĭ.

Nicĭ vorbă că n'ar fi stat să vorbească cu mine, căcĭ aveam înfăţişare selbatică şi eram îmbrăcat sdrenţeros, de şi vedeaŭ în acel moment că sărac şi bogat o singură soartă aŭ.

Intre aceste tipurĭ sulemenite şi dichisite maĭ rĕŭ de cât femeile, observaĭ unul cam caraghios îmbrăcat.

Purta frac şi pantalonĭ de catifea verde, în cap evea un joben, de care înfipsese o pană de păun şi musteţele îĭ eraŭ rase ca şi la actorĭ; trebue să fie vr'un fecior. Imĭ ziseĭ în gând, şi apropiindu-mĕ de el, cu aer cumpănitor îl rugaĭ să'mĭ spuie cine este moarta şi ce-i este acel ce plânge.

— O; domnule, respunse el, stăpânul meŭ plânge, iar moarta a fost iubita luĭ. O iubia cum n'a maĭ fost iubită vre-o altă femee pe lume. Ea nu e din vr'o familie mare, a fost o simplă artistă de teatru; dar ce are aface familia şi rangurile. Stăpînul meŭ e nemîngîiat. Sĕrmanul meŭ stăpân, cât o iubea!..

— Dar cum a murit; a fost bolnavă? întrebaiŭ eŭ pe acest servitor credincios, pe când el îşĭ ştergea lacrămile care-ĭ curgeaŭ şiroae pe obraz.

— E un secret cu moartea eĭ, îmĭ maĭ rĕspunse el, dar orĭ ce s'ar spune, eŭ sunt de părere şi susţiŭ că a fost otrăvită.

— Şi cine a putut s'o otrăvească?

— Familia luĭ, domnule; căcĭ toţĭ eraŭ contra, şi uite cum: Acum câte-va zile a fost la noĭ o servitoare, care erĭ seară a dispărut; servitoarea împreună cu aceştĭ pretinşĭ amicĭ, aŭ cauzat nenorocirea stăpînuluĭ meŭ, eĭ sunt călăiĭ acesteĭ victime, zice el grăbindu-şĭ paşiĭ către cortegiŭ care deja ajunsese la mormênt.

Merseĭ şi eŭ la mormênt şi aruncaĭ o privire cercetătoare spre tînĕrul care era foarte desperat şi care plângea cu durere, dar cu o durere adevĕrată, care mĕ făcu să'mĭ şterg o lacrimă.

In sfîrşit coşciugul fu pus în groapă, preoţiĭ cântară vecînica pomenire, şi pe când toţĭ se depărtară, afară de sărmanul tînĕr care fu luat cu sila de amiciĭ luĭ veni rêndul meŭ ca să arunc pămênt în groapă.

O idee ciudată atuncĭ îmĭ trecu prin gând: Să nu acoper mormântul. Dar pentru că nu se putea lăsa descoperit, îmĭ

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

(63)

FORTUNÉ DU BOISGOBEY

Blana spânzuratului

(Urmare la Loja sângerată)

CAPITOLUL IV

Marchisa fugise, iar uşiera nu simţise nimic. Inţelesesem aproape tot ce trebue să se petreacă. M'am uitat pe deasupra despărţitureĭ, dar n'am vĕzut nimic. Lovitura fusese dată în salonaşul din fundul lojeĭ. Atuncĭ, am plecat...

— Fără să vĕ îngrijiţĭ de nenorocita de Julia care'şĭ dădea sufletul alăturĭ. Complimentele mele cele maĭ sincere! Sunteţĭ foarte tarĭ de îngerĭ. Un altul ar fi strigat: omor! D-ta şi cu domnul D-tale amic doctorul, aţĭ eşit în linişte şi aţĭ conceput ingeniosul proiect de a exploata pe D-na de Barancos.

— La ce bun s'o denunţăm? zise cu cinism Peruvianul. Dând'o pe mâna justiţieĭ, am fi pricinuit un mare scandal şi n'am fi inviat pe D-na d'Orcival.

— Just. Adevĕrat, s'a acusat o inocentă pe care aŭ aruncat'o în închisoare şi că, probabil ar fi fost osândită, dacă, printr'o întâmplare extraordinară, inocenţa eĭ n'ar fi fost demonstrată; dar acel amănunt e neînsemnat. Mĕ întorc la descoperirea D-tale. Presupun că a doua zi v'aţĭ presentat amândoĭ la marchisa.

— Doamne! negreşit. In asemenea cas lucrurile se iaŭ în pripă.

— Şi cum a primit începutul D-tale de propunere?

— Destul de rĕŭ, cată să v'o spun. Cu toate astea procedasem c'o deosebită delicateţă. In loc să întrebuinţez cuvinte grele, să vorbesc de crimă, de asasinat, de curte cu jurĭ, am prevenit pur şi simplu că am recunoscut'o în loja No. 27, c'am auzit cearta d'intre D-eĭ şi D-na d'Orcival, în sfîrşit că fusesem într'o vreme foarte legat cu Golymine şi că prin urmare cunoşteam causa aceleĭ cerţĭ. D-eĭ a înţeles îndată că ştiam totul şi învoiala a venit de la sine.

— Aşa dar i-aĭ pus condiţiile D-tale?

— O! nu toate. Nu voiam s'o sperii. I-am cerut numaĭ să fiŭ admis în casa sa împreună cu scumpul meŭ Saint-Galmier, şi fără dificultate am obţinut toate intrările. La aceasta am rĕmas. şi acum a venit momentul de a da lovitura cea mare căcĭ simt că pămîntul pe care călcăm nu prea e solid. Marchisa abia ne sufere, şi ar dori din suflet să'şĭ recapete independnţa. Bănuesc chiar că se gândeşte la o fugă... la o plecare bruscă spre Antile saŭ spre marele Indiĭ. Această fugă ar deranja grozav şi proiectele noastre şi ale D-v. şi voim s'o împiedicăm. Ca s'o facem, nu'ĭ de cât un mijloc: de a-ĭ spune neted aceia ce i-am lăsat numaĭ să subînţeleagă, de a-ĭ declara c'am fast martorĭ la omor şi de aĭ lăsa alegerea între o arestare imediată saŭ plata, de asemenĭ imediată, de două nenorocite de milioane... un bagatel pentru o femee care are opt saŭ zece. Şi numaĭ necesitatea de a sfîrşi odată, m'a hotărît să vĕ propun de a lucra în unire cu noĭ.

Unirea face puterea. Dacă consimţiţĭ să ne daţĭ concursul D-v. fără îndoială că vom reuşi; dacă ne divisăm, totul poate cădea.

De ce nu v'aţĭ însărcina D-v. s'aduceţĭ vorba, s'aruncaţĭ D-neĭ această declaraţie care ne ar asigura victoria? Mâine veţĭ avea o mulţime de ocasiĭ să vorbiţĭ cu marchisa între patru ochĭ.

De ce n'aţĭ profita ca să'ĭ puneţĭ un ultimatum.... o cerere bună 'n căsătorie, adusă cu îndemânare după o conversaţie în care să fie vorba de crima de la Operă, de Golymine şi de servul D-v... poate nu veţĭ avea nevoe să puneţĭ punctele pe i... D-na de Barancos e femee care înţelege cum vine vorba şi conchide pe loc, căcĭ gustul sĕŭ se acordă cu interesul de a vĕ lua în căsătorie... cât despre rest... ştim noĭ că odată însurat, n'aţĭ voi ca femeia D-v. să rĕmână sub ameninţarea uneĭ denunţărĭ, şi că vĕ veţĭ grăbi să scăpaţĭ de noĭ plătindu-ne preţul convenit.

— Asta'ĭ tot? zise cu receală căpitanul.

— Da. Primiţĭ?

— Cer două-zecĭ şi patru de ore de gândire.

— Atuncĭ. mâine seară....

— Mâine seară îţĭ voiŭ da rĕspunsul meŭ. Şi, cred că pâna atuncĭ te veĭ abţine de a vorbi şi de a lucra. Aceasta e o condiţie *sine qua non*.

Dacă nu, voiŭ usa fară milă de armele pe care le am contra D-tale. Aĭ putea denunţa pe D-na de Barancos, dar îţĭ jur c'aşĭ merge la D. Darcy, judecătorul de instrucţie, ca să'ĭ istorisesc instructivul dialog pe care'l am auzit la uşa cabinetuluĭ amiculuĭ D-tale Saint-Galmier.

— Nu veţĭ avea această osteneală, zise repede Peruvianul. Atât doctorul cât şi eŭ vom păstra până mâine seară neutralitatea cea maĭ desevîrşită. Nu vom vorbi marchiseĭ nicĭ un cuvênt nicĭ nu ne vom arăta măcar la vânătoare.

— Bine. Acum, bine-voeşte a mĕ lăsa singur, încheiă Nointel ridicându-se.

Simancas nu îndrăsni să încerce a prelungi convorbirea. El nu'şĭ ascundea faptul că pleca bătut, şi că căpitanul, care poseda acuma secretul cel mare, nu promisese nimic. Acest Peruvian însă, judeca pe toţĭ după dênsul şi se întemeia pe intenţiile ce i le punea luĭ Nointel, cu privire la marchisa, ca să spere că totul se va aranja în binele intereselor lor reciproce.

— O s'o facă, îşĭ zise el întorcându-se încet la vestibul, iar de nu... cu atâta maĭ rĕŭ pentru el... voiŭ recurgè la mijloacele cele marĭ... şi'mĭ voiŭ lua precauţiunĭ pentru orĭ ce întâmplare.

In timp ce ticălosul se depărta în vîrful picioarelor, Nointel se plimba cu paşĭ marĭ prin salonaşul acela în care îşĭ închipuia că va petrece o seară atât de liniştită, şi dădea semne de o agitaţie violentă.

(Va urma).

făcuĭ un plan. Luaĭ o targă şi o întinseĭ d'asupra mormêntuluĭ, iar d'asupra targeĭ aruncaĭ niţel pămênt, ast-fel că groapa părea acoperită.

Pentru ce făcusem aceasta?... nicĭ eŭ nu ştiŭ... aveam o presimţire.., vorbele lacheuluĭ mĕ făcură să cred şi eŭ că nu e moartă, dar şi în acest caz, ce puteam să fac? Nimica.

Mĕ gândiĭ însă, dacă el ar veni a doua zi, aşĭ fi putut, pe ascuns, să'l fac să'şĭ maĭ vadă încă odată pe scumpa luĭ iubită şi tot odată să-ĭ reamintesc bănuelile credinciosuluĭ sĕŭ servitor.

După ce sfîrşiĭ, plecaĭ şi eŭ. La poartă mĕ aştepta feciorul, care îmĭ dete patru zecĭ de leĭ. Era prea mult pentru lucrul ce făcusem şi nu vruseĭ să-ĭ primesc, dar ceva mĕ făcu să-ĭ opresc şi puindu-ĭ în buzunar plecaĭ gândindu-mĕ la nefericitul tînĕr.

Pentru întâiaşĭ dată, viaţa mi-se părea de nesuferit şi aşĭ fi voit maĭ bine liniştea morţiĭ de cât chinurile nesfîrşite ale vieţeĭ.

Nu ştiam în cotro merg, dar vedeam că trebue să caut a'mĭ uita necazurile.

Mi-aduseĭ aminte de o veche prietenă cu care, câte odată, făceam petrecerĭ şi treceam în fericire câte-va ceasurĭ din viaţă, bine înţeles că acea scurtă fericire era bine plătită şi numaĭ când aveam banĭ puteam să merg la frumoasa Ancuţa, care iubea foarte mult baniĭ ciocluluĭ.

Aveam patru zecĭ de leĭ; maĭ mult ca nicĭ odată! Cu două zecĭ de leĭ îmĭ voiŭ lua palton, iar cu restul...

***

Când intraĭ la ea, mĕ privi cu un aer de nemulţumire, lucru care mĕ făcu să cred că aşteaptă vre un cunoscut, căruia să-ĭ poată stoarce cu înlesnire, câţĭ-va leĭ câştigaţĭ cu multă greutate, decĭ venirea mea o stingherea.

Aveam însă patru zecĭ de leĭ în buzunar — când te simţĭ la pungă, te simţĭ în toate.— Fără a perde vremea, luiaiŭ o înfăţişare maĭ alt-fel, şi o întrebaiŭ cu voce drăguţă:

— Ce, oare îţĭ pare rĕŭ că am venit?

— Nu, rĕspunse dînsa.

— Atuncĭ, de ce staĭ aşa de tristă; astă-zĭ sunt bogat, maĭ bogat ca nicĭ odată, am nouă zecĭ de leĭ pe carĭ ţi-ĭ pun la voia ta. Vreaŭ să petrec, frumoasă Ancuţă, căcĭ nicĭ o dată n'am fost aşa de supărat ca astă-zĭ.

(Va urma)

DIFERITE STIRI

DIN ŢARA

Temperatura: Observaţiunea caseĭ **A. Menu et C-nie**, opticianĭ, Calea Victorieĭ 83, pe ziua de 24 Februarie *1893*.

Miezul nopţiĭ . . . . . . + 1.6
7 ore dimineaţa . . . . . + 3.5
Amiazĭ. . . . . + 7.5
Inălţimea barometrică . . 752
Starea ceruluĭ: noros.

*

Sumarul Revisteĭ Agricole (din Craiova): Necrolog.— Cronica.— Statul şi Agricultura.— Despre Industriile Agricole.— Fisiologia şi cultura grâuluĭ.— Educaţiunea publică şi educaţiunea privată.— Plantele numite Primăverĭ ce aŭ fost odată şi ce sunt astăzĭ.— Cele maĭ nuoĭ şi maĭ bune varietăţĭ de cartofĭ. — Ulul saŭ falconul drest şi întrebuinţat ca factor pentru expedierea telegramelor.— Recete diverse.— Diverse, fapte şi informaţiunĭ. — Inginerului Niculescu Stefan.— Bibliografie.

*

Recomandăm D-luĭ prefect al capitaleĭ pe sergentul de noapte No. 194, anume Toma Vasilescu, din comp. I, postat în strada Smârdan, care în loc să păzească buna ordine, nu găseşte nimic maĭ bun de făcut de cât să ameninţe pe servitoarele care târguesc din prăvălia negustoraşuluĭ Nicolae Tănase. Acèasta din pricină că maĭ acum câtă-va vreme, numitul sergent a fost prins furând franzele din prăvălia luĭ Tănase.

Intrebăm pe D. prefect: oare acesta e rolul sergenţilor? Dacă şi aceştia sunt hoţĭ, apoĭ atuncĭ trebue înfiinţată o nouă poliţie care să supravegheze pe sergenţiĭ-hoţĭ.

*

Duminecă s'a ţinut adunarea generală ordinară a societăţeĭ Funcţionarilor Publicĭ, la care aŭ fost prezenţĭ şi reprezentaţĭ 940 de membrĭ. S'a ales ca vice-preşedinte D. Tudor P. Rădulescu, directorul general al vămilor cu 659 voturĭ; iar ca membru în consiliul central, D. Ioan Pictorian, sub-director al contribuţiunilor directe din ministerul de finanţe, cu 454 voturĭ, după care adunarea a continuat cu discuţia pentru modificarea statutelor, astfel că pentru Duminecă, 28 c., a maĭ rĕmas a se discuta 12 articole.

*

Incunoştiinţăm pe cititoriĭ noştri că guvernul a dispus a nu maĭ avea nicĭ un curs în ţară la noĭ monetele străine de argint şi aramă ca cele greceştĭ, sêrbeştĭ, bulgăreştĭ, etc.

*

Rezultatul baluluĭ dat de societatea Funcţionarilor Publicĭ, în sala Teatruluĭ Naţional, la 29 Ianuarie 1893, este:

Veniturĭ . . . Leĭ 19.379.50
Cheltuelĭ . . . „ 5 310.24
Beneficiŭ net Leĭ 14.069.26

*

A apărut revista *Literaterul* No. 9 şi cuprinde următorul sumar:

Poetul (nuvelă) de Al. G. Olteanu.— Margareta, Animalitate (versurĭ) de Cincinat Pavelescu.—Floare de Maiŭ (versurĭ) de Oscar Dabija.—Luĭ Hamlet (epigramă) Radu D. Rossetti. — Idyla (versurĭ) de Dem. Moldoveanu.— In negură (fantasie) de Mircea Pilat.— Ervin (poemă) de Mircea Demetriadi. — Carnaval (versurĭ) de Christian Dimopol. — Endymion (versurĭ franceze) de Stanislas de Gurita.—De pe culmea vieţeĭ (proză) Stepa (poemă) Teatru, Notiţele „Literatoruluĭ" de Al. Macedonski.

*

DIN STRAINATATE

Morning Post publică textul amendamentuluĭ conservatorilor şi unioniştilor la bilul home-rule.

Acest amendament declară că Camera comunelor e gata a examina favorabil proectul privitor la Irlanda şi autonomia administrativă, dar e cu neputinţă crearea unuĭ parlament irlandez independent investit cu puterĭ legislative fără pericol pentru imperiŭ şi fără a expune însuşĭ pe Irlanda la un desastru.

*

Ni se telegrafiază din Madrid că la alegerile din capitala Spanieĭ aŭ reuşit 6 republicanĭ printre care D. Zorilla şi doĭ monarhiştĭ aŭ fost aleşĭ la Madrid. Lista clericală a căzut.

Camera se va compune probabil: din 50 republicanĭ, 60 conservatorĭ, 16 carliştĭ, 9 autonomiştĭ cubanĭ şi 297 ministerialĭ. Printre aleşĭ sunt D-niĭ Castelar, ministrul Ganacho şi Canovas.

Prefectul din Madrid şi-a dat demisiunea, care nu a fost primită.

Svonul despre demisiunea ministruluĭ de interne e desminţit.

Se vorbeşte de demisiunea primaruluĭ din Madrid şi a maĭ multor guvernatorĭ de provincie.

Alegerile aŭ dat loc la maĭ multe incidente în diferite localităţĭ. La Almeira poliţia a risipit un grup care avea drapelul roşu;—la Nava del Rey, un carlist care a strigat „Trăiască Don Carlos" a fost rănit;—la Valencia, urnele aŭ fost aruncate pe fereastră;—la Saragossa maĭ mulţĭ alegătorĭ aŭ fost arestaţĭ pentru că şi-aŭ traficat votul.

*

Conferinţa sanitară internaţională se va întruni la 11 Martie la Dresda. Până acum sunt anunţaţĭ 50 delegaţĭ.

*

Veniturile imperiuluĭ rusesc pe anul 1882 aŭ fost 1.011 934 000 de ruble şi cheltuelile de 885.938.000 ruble. In 1891 veniturile aŭ fost de 814 384.000 ruble şi cheltuelile de 824.113.000.

*

File rupte din Album

E rar ca să nu iasă folos pentru acela care, prin privaţiunĭ, scontează speranţele în viitor.

Ducele Lévis

*

Să admirăm oameniĭ de principiĭ până în ziua în care vedem că nu sunt de cât oamenĭ de sistem.

Ph. Gerfaut

*

Adese orĭ sunt în capul guvernuluĭ oamenĭ cărora nicĭ un particular nu le ar încredinţa direcţiunea afacerilor sale.

D-na d'Arcouville

*

Este rar ca oameniĭ de partid să nu aibă soarta pe care aŭ silit pe alţiĭ să o îndure.

Mignet

***

Un ultim cuvênt

Un socru certându-se cu ginerele sĕŭ, când ajunge în culmea furieĭ îĭ zice:

— *O sută de fete unice dacă aşĭ avea, jur că nu ţi-aşĭ maĭ da pe nicĭ una.*

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Urmarea şedinţeĭ de la 23 Februarie 1892

D. N. Fleva după ce face legătură între prima parte cu partea a 2-a, spunênd că guvernul conservator pregăteşte o maşină uriaşă de opresiune, adaugă că Camerele actuale nu sunt expresiunea ţĕreĭ!

D. Al. Lahovary întrerupe.

D. N. Fleva respunde D-luĭ Lahovary spunêndu-ĭ: te crezĭ om mare fiind că aĭ asistat la o masă de gală la Berlin.

Ghica-Deleanu, *Brătăşanu*, *Păcleanu*, *Gogu Catargiu* şi *Sandu Răşcanu* ţipă să-l chem la ordine.

D. I. Leca constat că ministrul Lahovary îĭ asmută.

D. N. Fleva. In actul de căsătorie se zice că sunteţĭ aleşiĭ Regeluĭ.

D. Pĕucescu. Noĭ suntem aleşiĭ ţăreĭ nu aĭ Regeluĭ (Aplause).

D. N. Fleva. Iaŭ act de aceată protestare şi trec maĭ departe. După ce face istoricul guvernuluĭ actual intră în critică: administrativă, comunală, judeţiană, gendarmeria, creditele agricole, clerul, învĕţămîntul, etc. şi dovedeşte că se face o centralizare despotică, peste care domneşte Regele cu miniştriĭ şi o întreagă armată de funcţionarĭ şi mercenarĭ, sugrumând naţiunea.

D. Fleva spune că cu toate aceste legĭ, conservatoriĭ nu-şĭ vor putea realiza planul lor liberticid pe care D-sa îl denunţă Regeluĭ. O mare frământare domneşte în ţară, zice D. Fleva.

— La orele 5 D. Fleva termină şi Camera, după insistenţa D-luĭ L. Catargiu, prelungeşte şedinţa.

D. Take Ionescu rĕspunde D-luĭ Fleva, rĕmâind ca azĭ să 'ĭ rĕspundă D. Al. Lahovary.

Şedinţa de la 24 Februarie 1893

Şedinţa se deschide la ora 1 jum. sub preşindenţia D-luĭ V. Pogor, vice-preşedinte.

Prezenţĭ 110 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. Ionel Grădişteanu cere a i se pune la disposiţie nişte dosare relative la vînzarea loturilor din judeţul R. Sarat.

D. Radu Stanian cere a se pune la ordinea zileĭ proectul de lege din iniţiativa parlamentară pentru declararea de alienabile a proprietăţilor din Câmpina.

— Se proclamă deputat al col. I de Vasluĭ D. colonel Rosseti.

— Se intră în ordinea zileĭ.

D. Al. Lahovary rĕspunde D-luĭ Fleva.

SENATUL

Urmarea şedinţeĭ de la 23 Februarie 1893

Se votează proiectul de lege prin care se acordă ministeruluĭ domeniilor 216 miĭ leĭ pentru a se face oare care plantaţiunĭ pe terenurile nisipoase ale Statuluĭ.

Se citeşte raportul şi proiectul de lege asupra jandarmerieĭ rurale.

Luarea în considerare se votează fără discuţie.

Se votează până la art. 17.

La ora 5 fără un sfert şedinţa se ridică.

Şedinţa de la 24 Februarie 1893

Preşedenţia D-luĭ Gh. Cantacuzino.

Prezenţĭ 76 senatorĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

Se votează două recunoaşterĭ şi un indigenat.

Ultime Informaţiĭ

Extragem din ziarul parizian *l'Echo de Paris*, de la 3 Martie c. (st. n.), următoarele rînduri:

Caiĭ Fronville, Fercoq, Eclaireur, Boabdil, Kivala, Conquistodor, Jersey, Ophir, Parsifal, Flatteur, cumpăraţĭ în Franţa pe socoteala guvernuluĭ român, aŭ ajuns la Bucureştĭ, unde vor servi ca armăsarĭ de reproducere. Afară de Fronville, nu-şĭ poate cineva închipui o colecţie maĭ frumoasă de ologĭ şi deşălaţĭ.

Cine o fi gheşeftarul care s'a folosit în această scandaloasă cumpărătură?

Dacă am avea un ministru de resbel maĭ scrupulos ar ordona o anchetă compusă de câţĭ-va ofiţerĭ conştiincioşĭ şi raportul eĭ s'ar publica în Monitorul Oficial.

Dar din partea generaluluĭ Jack nu ne aşteptăm la nimic.

Aseară la oarele 5 un accident care putea să aibă consecinţe grave s'a întâmplat in strada Regală, în dreptul hoteluluĭ Continental.

Soţia D-luĭ senator Nedelcovicĭ trecea în cupeul seŭ din calea Victorieĭ în strada Regală, când cupeul izbindu-se de o trăsură de piaţă, caiĭ s'aŭ speriat, aŭ rĕsturnat cupeul şi astfel aŭ fugit până la restaurantul Cosma, unde sergenţiĭ şi câţĭ-va trecĕtorĭ aŭ oprit caiĭ. Cupeul a remas aproape de tot sfărîmat.

Din fericire D-na Nedelcovicĭ a scapat fără nicĭ o leziune gravă. Vizitiul însă a fost contusionat.

Sâmbătă seara se va relua seria represontaţiunilor societăţeĭ lirice române de sub direcţia D-luĭ G. Ştefănescu. De astă-dată societatea lirică va juca la *Teatrul Dacia*, unde sperează a avea maĭ mult sprijinul publiculuĭ Capitaleĭ ca până acum în *Teatrul Maican*.

Sâmbătă se va juca pentru prima oară opereta naţională *Olteanca* de D. colonel Bengescu-Dabija, muzica de Dr. Otremba şi Ed. Candella.

Nimic nu maĭ lipseşte ca succesul acesteĭ frumoase operete să fie asigurat.

Societatea Preseĭ a decis să dea un al doilea bal mascat în Sala Băilor Eforieĭ, Sâmbătă 6 Martie.

Sala Bailor a fost aleasă de astă dată pentru ca toate danţurile, cotilionul monstru şi cele l'alte petrecerĭ ce vor figura pe afişe, să poată fi executate.

Preţul lojilor sunt: Baignoire 70 leĭ, loja de rang I 40 leĭ.

Maĭ mult de jumĕtate lojile fiind reţinute, persoanele doritoare de a asista la acest bal, sunt avizate spre a se înscrie din vreme.

O crimă monstruoasă

Sub acest titlu cetim în *Lupta* următoarele:

Aflăm că se petrec lucrurĭ de necrezut cu restauratorul I. Marinescu, acuzat şi arestat pentru otrăvirea femeieĭ Chirovicĭ. Iată ce ni se raportează din izvor foarte serios.

D. Populeanu, actualul procuror general, pe când era advocat, încheiase o învoială cu doĭ pretinşĭ moştenitorĭ aĭ moarteĭ, prin care aceştia îĭ *cedaŭ jumĕtate averea* rĕmasă, dacă D-sa va putea casa testamentul. Acest act se găseşte astăzĭ la dosarul tribunaluluĭ.

De îndată ce D. Populeanu a fost numit în capul parchetuluĭ curţeĭ, una din cele d'intêiŭ grijĭ ale D-sale a fost de a se ocupa de această afacere care trebuia să'ĭ raporteze *cel puţin 60,000 leĭ*.

Ceĭ doĭ moşienitorĭ, învoiţĭ cu D. Populeanu, fac o denunţare cum că răposata a fost otrăvită şi imediat se ordonă desgroparea cadavruluĭ şi facerea uneĭ anchete medico-legale. Această anchetă descopere cum că în adevĕr femeia a fost otrăvită, dar în urmă se află că o mare infamie fusese comisă, *că un alt cadavru fusese desgropat şi supus analizeĭ*.

Astăzĭ judecătorul de instrucţie, un om conştiincios, este cu desăvîrşire convins că nicĭ Marinescu, nicĭ femeia sa, nu sunt vinovaţĭ, dar este supus unor presiunĭ îngrozitoare din partea D-luĭ Populeanu care cere să se dea caz de urmărire.

Advocaţiĭ celor doĭ moştenitorĭ sunt astăzĭ: D. Telemac, *cumnatul D-luĭ Populeanu* şi un *influent advocat junimist*, care conduce toate firele afacereĭ, dar al căruia nume îl tăcem pentru astăzĭ.

Acuma, după cererea luĭ Marinescu, s'a dezgropat cadavrul femeieĭ Chirovicĭ şi o analiză va avea loc.

Până când vom afla rezultatul întrebăm pe D. ministru al justiţieĭ dacă are cunoştinţă de această nouă ispravă a preaibituluĭ sĕŭ procuror general? Il maĭ întrebăm dacă nu este dispus să ia măsură ca judecătorul de instrucţie să fie lăsat în deplină pace spre a-şĭ face datoria după cum îĭ dictează conştiinţa? Oare de câte orĭ este o afacere scârboasă de făcut, trebue neapărat să întâlnim un avocat junimist şi un ministru junimist?

Incă o dată toate acestea le aflăm din cea maĭ autentică sorginte şi ne îngrozim când gândim că un magistrat superior poate în ţara Românească cădea atât de jos.

Vom sta în curentul aceşteĭ afacerĭ care ia proporţiile uneĭ adevĕrate cauze celebre.

TEATRE-CONCERTE

24 Februarie

Teatrul National. — Diseară se va juca *Ocolul pământuluĭ în 80 zile*.

Teatrul Dacia. —Diseară se va juca *Olteanca*.

Teatru Karageorgevicĭ. — In fie-care seară representaţiĭ variate.

Colosseul Oppler. — In fie-care seară representaţiĭ variate.

Circul Sidoli. — Representaţiĭ în fie-care seară.

Sala Băilor Eforieĭ.— Jouĭ seară mare bal mascat.

Concert Rubinstein. — Excelenta orchestră de sub direcţia D-luĭ Rubinstein cântă în fie-care seară la *Cafeneaua Naţională*.

Corespondenţă

Domnule pictor I. H.,

Te rog a 'mĭ aduce fotografia căcĭ mĕ lipsesc de banĭ şi de tabloŭ. La caz contrariŭ, voiŭ publica amĕnuntele atât în *Adevĕrul* cât şi în *Universul*.

Steinfeld.

Bursa din streinătate

Bursa din Viena

De la 23 Februarie 1893.	Florinĭ
Napoleonul	9.625
Imperialul	—
Livra turcească	10.83
Arg. C. Pap	100—
Rubla	127 25
Anstalt	341.85
Renta perp. austr	99.—
aur „	117.40
aur ungară	115.80
argint austr.	98.70
Schimb asupra Londreĭ	121.40
„ „ Parisuluĭ	48.22
„ „ Berlinuluĭ	59.40
„ „ Amsterdam	100.45
„ „ Belgieĭ	48.15
„ „ Italieĭ	46.30
Tendinţă	

Bursa din Berlin

De la 23 Februarie 1893.	Mărcĭ
Napoleonul	16.26
Renta R. aur 5%	97.90
C. F. R. „	84.60
R. aur 6%	84.50
Imprum. municipal Bucureştĭ	97.20
Rubla	215.75
Disconto	196.10
Schimb asupra Londreĭ	20.35
„ „ Parisuluĭ	80.90
„ „ Amsterdam	167.70
„ „ Vieneĭ	167.80
„ „ Belgieĭ	80.95
„ „ Italieĭ	77.60
Tendinţă	—

Bursa din Paris

De la 23 Februarie 1893.	Francĭ
Renta franc. $4\frac{1}{2}$ la sută	106.35
„ „ 3 „ „	98.40
„ R. aur 5 „ „	—
„ Italiană	92.82
„ Ungară 5	97.06
Ext. Esp	64.53
Imprum. grecesc.	367.—
Bancă otomană	589.37
Datoria unif. Egipt	504.68
Loturĭ turceştĭ	92.37
Cec asupra Londreĭ	25.17
Schimb asupra Vieneĭ	205.50
„ „ Amsterdam	206.25
„ „ Berlinuluĭ	121.87
„ „ Belgieĭ	$\frac{1}{8}$
„ „ Italieĭ	$3\frac{11}{16}$
Tendinţă	—

Bursa din Londra

De la 23 Februarie 1893.	L. St.
Noul com. englez	$98\frac{3}{16}$
Banca română	$6\frac{3}{4}$
Schimbul asupra Parisuluĭ	25.33
„ „ Berlin	20.56
„ „ Amstedarm	12.08

Bursa Paris (Bulev.)

De la 23 Februarie 1893.	Francĭ
Renta franc 3%	98.40
italiană	92.87
Banca otomană	588.75
Tendinţă	—

Bursa din Francfort

De la 23 Februarie 1893	Mărcĭ
Renta R. aur 5%	98.30
„ „ „ 4%	84.75

Tipografia Modernă, Gregorie Luis, Strada Academieĭ, 24